

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 832/2024
18.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против туженог Дома Здравља „Стари град“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Мира Аћимовић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости анекса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2904/22 од 29.11.2023. године, у седници одржаној 18.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2904/22 од 29.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2904/22 од 29.11.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 7566/21 од 18.01.2022. године, исправљена решењима истог суда П1 7566/21 од 04.03.2022. године и П1 7566/21 од 22.03.2022. године, ставовима првим, другим, трећим и четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да су ништави Анекси II Уговора о раду од 10.04.2006. године, закључени између сваког од тужилаца појединачно са туженом послодавцем, ближе означени тим ставом изреке. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка од 645.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2904/22 од 29.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена исправљена првостепена пресуда. Ставовима другим и трећим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију, са захтевом за накнаду трошкова састава одговора.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној, имајући у виду да примена материјалног права и правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у споровима са истим чињеничним и правним основом, а код утврђења да је тужиоцима анексима уговора о раду мењан износ плате противно Закону о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“ број 34/01 и 62/06) и Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата у јавним службама („Службени гласник РС“ број 44/01...65/11), која је донета на основу овог закона. Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.05.2018. године. Предмет спора је поништај анекса уговора о раду којима је измењена плата тужилаца.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај анекса уговора о раду којим је измењена плата тужилаца, то ни ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били потребни тужиоцима за вођење ове парнице, те је применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**